

Lada de zestre a inimii

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Nu m-am născut nici sclavă, nici regină,
Mi-am sărutat cu tălpi desculțe glia,
Gherghet de dor, a soarelui lumină
Și flori din munți împodobindu-mi ia

Pe toate le păstrez ca pe-o comoară,
În lada mea de zestre unde bunii
Au strâns povestea dulce și amară
A unui neam, înțelepciunea lumii.

Nu m-am născut regină, ci țărancă
Am fost din prima zi a bucuriei,
Să port în sânge doina și balada
Și zestrea mea pe borangicul iei.

- Te-am cunoscut atunci când poezia,
Pe-un plai de vis, pășea către izvoare
Cu flori de câmp să-mpodobească ia,
Era și-atunci o zi de sărbătoare.

Era o zi când flori de sânziene
Împodobeau și porțile, și casa,
Când roua dimineții peste gene
Cădea ușor, obrazii ca mătasea

I-am sărutat, dar nu mai știu, iubito,
Ce farmece trecut-au prin ferestre
Că-n vraja lor, de-atunci, mă țin ostatic
Și inima mi-e-n lada ta de zestre.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș